

Η διάπυρη εμμονή στην εθνική σωτηρία

Της Τασούλας Καραϊσκάκη

Με χιούμορ σχολίασαν οι πολίτες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης το κατεπείγον «αίτημα» της Κοινότητας Εφέδρων Ειδικών Δυνάμεων να παραιτηθεί άμεσα η κυβέρνηση και να αναλάβουν τα Σώματα Ασφαλείας και ο λαός την αποκατάσταση της εθνικής μας κυριαρχίας. Ακόμα και η ίδια η ΚΕΕΔ, μετά τον συναγερμό που προκάλεσε η «δική της» της στις ανώτατες εισαγγελικές αρχές, είπε ότι ο όρος πραξικόπημα στερείται σοβαρότητας. Δεν μίλησαν για πραξικόπημα, εξήγησαν, πρόταση κατέθεσαν... Και διαβεβαίωσαν εκ νέου ότι είναι έτοιμοι (εκπαιδεύονται γι' αυτό) να υπερασπιστούν το ελληνικό

έθνος, όποτε τους ζητηθεί... Δεν είναι οι μόνοι. Πληθαίνουν οι ομάδες που διεκδικούν, με διακαή σοβαρότητα, τον τίτλο του σωτήρα. Η αρχή της αιματοχυσίας έγκειται στην παροξυσμική ένταση της βούλησης, στην προμηθεική μεγαλομανία μιας ομάδας που δίνει τα πάντα για το άκαμπο ιδεώδες της και ακολουθεί ανενδοίαστα την οδό του πυρός. Η αμφιβολία, η πολλαπλότητα των ιδεών αποτελούν έννοιες μόνο προς χλευασμό... Η ιστορία είναι γεμάτη από «επαναστάτες» -έτσι αυτοχαρακτηρίζονται συνήθως οι πραξικοπηματίες- που επέβαλαν δικτατορίες, πνίγοντας ζώες στον Αρμαγεδδώνα του

απολύτου τους, εξαφανίζοντας εγκλήματα στο σκότος της κυριαρχίας τους. Είναι γεμάτη από βίαιες αιφνιδιαστικές συνωμοσίες με σκοπό την υπαρξιακή του ελέγχου των πραγμάτων. Συνηθέσαστε σε χώρες βυθισμένες σε διαρκή πολιτική αστάθεια και οικονομική υπα-

«υπερασπιστών του έθνους», που ενεργούν σιωπηλά, πιθανόν εντός, αλλά κυρίως στην περιφέρεια των Ενόπλων Δυνάμεων, και οι οποίοι συνήθως δεν προβαίνουν σε δημόσιες δηλώσεις πρόθεσης να αναλάβουν «δράση»...

Κάποιοι υποκινούνται από

πρόκειται για ένα πάθος που ωθεί τους πολίτες να δρουν για το κοινό καλό στο πλαίσιο του νόμου, να αντιστέκονται μακριά από αιμοσταγείς νεοροπολήσεις- στις επιθέσεις των εχθρών της δημοκρατικής πολιτείας, να καταπολεμούν την αυθαιρεσία. Αλλά για μια κοινότατη ερμηνεία της ιδέας του πατριωτισμού, που ως πυρήνα της έχει την καθαρότητα και ανωτερότητα της φυλής.

Το πατριωτικό πνεύμα, σύμφωνα με κλασικούς και νεότερους μελετητές, είναι το θεμέλιο της πολιτικής αρετής και η αρχή της δημοκρατίας. Όμως ποιο πνεύμα, το σκοτισμένο από τις μεταρσιώσεις και τα σφαγεία ή εκείνο που μάχε-

ται για την κοινή ελευθερία; Ο δρόμος της ομοιογένειας, της διά της επιβολής «αρετής», οδηγεί σχεδόν πάντα στη μισαλλοδοξία. Ίσως εκείνο που χρειάζεται για να δυναμώσει η αγάπη για την πατρίδα, δηλαδή η αγάπη για την ελευθερία ενός λαού (πατρίδα είναι όπως έλεγαν οι Διαφωτιστές ένα ελεύθερο κράτος, του οποίου είμαστε μέλη) είναι η συμμετοχή στα κοινά, η πρόσδεση στις πολιτικές αξίες. Δεν αποτελεί επιχείρημα ελευθερίας, η δολοφονία. Η αγάπη για την πατρίδα δεν είναι φιλοσοφική θεωρία, είναι απλά μια κίνηση της συνείδησης που μας ωθεί να προφέρουμε δύο λέξεις: αδελφοσύνη και ειρήνη.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

νάπτυξη - στη Βολιβία μέσα σ' έναν αιώνα σημειώθηκαν 200 πραξικοπήματα...

Στην Ελλάδα του σήμερα η λέξη πραξικόπημα προκαλεί στους περισσότερους θυμψία. Ενδεχομένως όμως όχι και στις ποικιλώνυμες ομάδες των

ένα πατριωτικό πάθος που έχει τη γέυση της φλογερής προφητείας, του τρόμου, του διαχωρισμού της κοινωνίας σε δύο ασυμβίβαστες κοινότητες, των δημίων και των θυμάτων, της ανατριχιαστικής αποτελεσματικότητας της βίας. Δεν

Η ΑΥΓΗ

Εξάρθρωση της Χ.Α., όχι του κοινοβουλευτισμού

Η τηλεοπτική εικόνα του Μιχαηλίου με χειροπέδες στο δικαστήριο αιφνιδίασε θετικά και ικανοποίησε την κοινή γνώμη. Επιτέλους η πολιτεία κινητοποιήθηκε για να αντιμετωπίσει την εγκληματική δράση των νεοαζι. Αυτοί επιχειρούν να ηρωοποιήσουν τους εαυτούς τους και μεθοδεύουν τακτικισμούς με στόχο να παρεμποδίσουν τη δικαστική έρευνα και να πολιτικοποιήσουν τη δίωξη τους.

Η κυβέρνηση οφείλει να διασφαλίσει την απρόσκοπτη και σε βάθος δικαστική έρευνα. Η παραδειγματική τιμωρία των εγκληματιών είναι αναγκαία προϋπόθεση, όχι όμως ικανή για να αντιμετωπιστεί η έκταση του νεοαζιτικού φαινομένου. Η Χ.Α. δεν είναι μόνο εγκληματική οργάνωση, είναι πολιτικό κόμμα με εκατοντάδες χιλιάδες ψηφοφόρους. Πρέπει να της αφαιρεθεί το πολιτικό προκάλυμμα

και να περιοριστεί η επιρροή της. Νομοθετικοί ακτιβισμοί, σαν αυτούς που προτείνουν συστηματικοί συναγματολόγοι, με βασική επιδίωξη την παράκαμψη των εκλογών, επιτρέπουν στη Χ.Α. να παίζει τα δικά της πολιτικά παιχνίδια και να διαβρώνει τον κοινοβουλευτισμό. Η Δικαιοσύνη πρέπει να προχωρήσει χωρίς καθυστερήσεις και με σεβασμό του κράτους Δικαίου. Διαφορετικά η πολιτική ζωή του τόπου κινδυνεύει να μετατραπεί σε όμηρο της Χ.Α. Βρισκόμαστε μπροστά στον τραγέλαφο η Χ.Α. να παραμένει στη Βουλή ως κόμμα, αλλά να χαρακτηρίζεται εγκληματική οργάνωση. Να προφυλακίζονται οι ηγέτες της, αλλά να παραμένουν οι υπόλοιποι βουλευτές της στη Βουλή.

Οι κίνδυνοι είναι προφανείς. Ο μόνος δρόμος για να προληφθούν είναι μαζί με την επιτάχυνση του δικαστικού έργου να γίνουν εκλογές.

Άλλωστε η παρούσα Βουλή πάσχει από έλλειψη ουσιαστικής πολιτικής νομιμοποίησης. Τα κυβερνητικά κόμματα εξελέγησαν με άλλο πρόγραμμα και εφαρμόζουν το αντίθετο, επιδεινώνοντας την κρίση πολιτικής εκπροσώπησης και την απαξίωση του πολιτικού συστήματος, φαινόμενα που λιπαίνουν την ακροδεξιά δημαγωγία. Οι συνταγματικοί ακροβατισμοί και οι θρυλούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις σκοπιμότητας υποκρύπτουν, εκτός των άλλων, τον αιώνιο φόβο του καταρρέοντος συστήματος για τον «εχθρό λαό». Με τέτοιες πολιτικές αντιλήψεις, είναι εύλογοι οι φόβοι ότι οι διαφανόμενες κυβερνητικές νομοθετικές πρωτοβουλίες με άλλοθι την αντιμετώπιση της Χ.Α. μπορεί να οδηγήσουν σε εκτεταμένη υπονόμευση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, σε εμπέδωση του καθεστώτος εκτάκτου ανάγκης και τελικά σε αποσταθεροποίηση.

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΝΟΜΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ!

Ψυχάρης Σταύρος Π.

Για να γίνει επανάσταση χρειάζονται επαναστάτες - αν υπάρχουν ας ξεσηκώσουν τον Λαό. Για να αλλάξουν όλα, να ανατραπεί δηλαδή το οικονομικό και κοινωνικό σύστημα, απαιτείται η επανάσταση που ήδη αναφέρθηκε. Για να γίνει στρατιωτικό πραξικόπημα, αυτό είναι μια άλλη ιστορία...

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Οι επαναστάσεις, στην εποχή μας, αν γίνουν δεν γίνονται με μολότοφ, λουστούς και πλιάτσικο. Τους δε επαναστάτες η αστυνομία τους πιάνει κατά δεκάδες, όταν θέλει. Τα πραξικοπήματα είναι δυνατόν να γίνουν και να πετύχουν - υπό όρους. Παράδειγμα η Ελλάδα. Το 1967 το πραξικόπημα έγινε και πέτυχε για τους εξής λόγους. Πρώτον, διότι ο λαός ήταν διχασμένος, με τους νικητές του Εμφυλίου να ακούν πρόθυμα την προπαγάνδα της Ακροδεξιάς.

Δεύτερον, διότι εκείνη την περίοδο ο ανώτατος άρχων, νέος και άπειρος, συνελήφθη κατά τα γνωστά.

Τρίτον, διότι το απριλιανό πραξικόπη-

μα έγινε με εξωτερική βοήθεια, η οποία όπως ανέβασε τη Χούντα στην εξουσία το '67, έτσι την γκρέμισε το '74.

Άλλες εποχές, άλλα ήθη. Σήμερα οι θαυμαστές του ολοκληρωτισμού έχουν σχεδόν εκλείψει. Και αν υπάρχουν μειοψηφίες αντιδημοκρατικές, είναι περιθωριακές. Στη χώρα μας το αβγό του φιδιού έχει από καιρό σπάσει. Δεν υπάρχει σκηνικό ανατροπής του καθεστώτος. Ο στρατός είναι στη θέση του και δεν υπάρχουν ξένοι σύμβουλοι...

Αφήνοντας πάντως στην άκρη τους θαυμαστές του Χίτλερ, ας θωρακίσουμε το Κράτος. Οι νόμοι υπάρχουν. Αρκεί να εφαρμόζονται.

Κάθαρση στους προστάτες

Η ανώτατη Δικαιοσύνη κινήθηκε αυτή τη φορά αστραπιαία στην υπόθεση των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής και επέφερε το πρώτο χτύπημα στην παραστρατιωτικού τύπου εγκληματική οργάνωση που είχαν συστήσει τα μέλη της. Μια τόσο σοβαρή προκαταρκτική έρευνα ολοκληρώνεται σε χρόνο-ρεκόρ, με απτά αποτελέσματα. Κακουρηγματοδίες διώξεις και άμεσες συλλήψεις του αρχηγού, 5 βουλευτών και 26 στελεχών της οργάνωσης.

Το τεράστιο υλικό (πάνω από 100 δικογραφίες) που συγκέντρωσε κατά την έρευνά του ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Χαρ. Βουρλιώτης, σε συνδυασμό με μαρτυρικές κατα-

θέσεις και νόμιμες υποκλοπές συνομιλιών, έφεραν στο φως το εκτεταμένο εγκληματικό δίκτυο που είχε στηθεί και λειτουργούσε υπό τον μανδύα της Χρυσής Αυγής, με φόνους, επιθέσεις κατά αλλοδαπών και Ελλήνων, παροχή προστασίας και άλλες παράνομες πράξεις.

Η δικαστική εξέλιξη, όμως, δεν αποκάλυψε απλώς έναν επικίνδυνο εσμό νεοαζιτών και ανθρώπων του υποκόσμου. Βοήθησε στην εμπέδωση της ομαλής λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών, η οποία είχε αμφισβητηθεί τον τελευταίο καιρό, από την παρακρατική δράση του νεοαζιτικού παρακράτους αλλά και την καθυστέρηση και την περιεργή ανοχή που

επέδειξαν και δείχνουν άντρες και στελέχη της Αστυνομίας στην αντιμετώπισή του. Ανοχή που έφθασε συχνά στην απροκάλυπτη συνδρομή.

Επειδή η χρυσαυγίτικη δράση ήταν τα τελευταία τρία χρόνια «τούμπανο» στην κοινή γνώμη, αλλά «κρυφό καμάρι» για ένα μέρος των επίσημων θεσμών, η δικαστική έρευνα από εδώ και πέρα επιβάλλεται να είναι το ίδιο δυναμική και να εστιάζει στα κρίσιμα και ανοικτά άκρη ζητήματα.

Πρώτον, να αποκαλυφθούν, πάση θυσία, όλοι οι συνεργάτες αυτής της εγκληματικής οργάνωσης μέσα στο κράτος. Ειδικά στην ΕΛ.ΑΣ. όπου, σύμφωνα με το πόρισμα, ο αριθμός των

αστυνομικών που συνέδραμαν την οργάνωση είναι αρκετά μεγάλο! Δεύτερον, να εντοπιστούν όλες οι πηγές χρηματοδότησής της, όσο ψηλά και αν βρίσκονται, γιατί αυτό θα οδηγήσει στα συμφέροντα που την έθρεψαν και τη στήριξαν όλα αυτά τα χρόνια.

Τρίτον, να αποδοθούν τεκμηριωμένες ποινικές ευθύνες, με απόλυτη προσήλωση και σεβασμό στους κανόνες του κράτους δικαίου.

Μόνο έτσι θα επέλθει πραγματική κάθαρση από το άγος του εγκληματικού νεοαζιτικού μορφώματος. Μόνο έτσι το αποφασιστικό βήμα, που έγινε για την εξάρθρωση των παραστρατιωτικών ταγμάτων εφόδου, θα ολοκληρωθεί.